

[Nøhr.]

ikke skal komme videre ind paa, betyder det, sagt i faa Ord, at væsentlige Byrder fjernes fra Landets Smaafolk og fordeles paa stærkere Skuldre inden for hele Befolkningen. Landets Kommuner rækker igennem dette Forslag hinanden Haanden over de forældede Sogne- og Skatteskel.

Jeg vil da gerne paa mit Partis Vegne takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han ved dette Forslag har sat det kommunale Skatteproblem under positiv Drøftelse, og jeg tror, at det dermed vil være i Stand til at fastholde den offentlige Interesse, indtil det er løst.

De Forslag, Partiet Venstre har stillet til midlertidige Lettelser for Kommuner, skal jeg ikke komme dybt ind paa. De lider af den meget væsentlige Fejl, at de alle sammen mangler en Paragraf om, hvor Pengene skal komme fra. Venstres Forslag er en L'hombre med Jetons, hvor Kommunerne ganske vist faar Kassen fuld, men de vundne Jetons kan foreløbig ikke indløses. Skal der spilles med Venstre, maa i alt Fald Pengene følge Spillet. Jeg er i øvrigt ikke uenig med Venstres Ordfører i, at en Forenkling af hele det indbyrdes Forhold mellem Kommunerne og af den kommunale Beskatning var ønskelig, og jeg skal ikke paa Forhaand afvise Betimeligheden af en senere Kommissionsdrøftelse, men foreløbig har Kommunerne Krav paa en Udligning, der kan afbøde de værste Misforhold, og jeg haaber, det skal lykkes gennem Udvalgsbehandlingen at komme til Enighed herom.

Jens Thomsen: Hensigten med nærværende Lovforslag er jo at fordele Skatetrykket mere jævnt i de forskellige Kommuner, og paa mit Partis Vegne vil jeg tilsige den høje Regering vor Støtte til en retfærdig Udligning, hvor det drejer sig om den Slags Udgifter, som Kommunerne ingen Indflydelse har paa, men vi vil ikke være med til at overføre de kommunale Udgifter, der skyldes flotte Vaner, til andre Kommuner gennem Udligningsfonden. Paa Landet udføres det kommunale Arbejde delvis som Tillidsmandsarbejde uden Løn, og dette bevirker en mere økonomisk Kommunalpolitik. Der stilles ikke saa let urimelige Krav til den Mand, der selv udfører et uegennyttigt Arbejde, som til den Mand, der faar en stor Løn for sit Arbejde. Naar en Borgmester i København faar 17 000 Kr. for sin Indsats i Kommunalarbejdet, skal han jo være ganske umenneskelig, saafremt han ikke udviser en vis Flothed over for

alle, der rækker Haand ud efter Kommunen, hvad enten disse Krav angaar Lønninger eller Understøttelser. Jeg kender en Stationsforstander, der har været Sogneraadformand i mange Aar, og da han blev stillet over for en Mand, der stillede Krav om at faa nye Støvler, viste Sogneraadformanden sine egne frem, de var nemlig lappede. En saadan Anskuelsesundervisning i Spar-sommelighed har selvfølgelig kun en saadan Mand Evne til at give. Vi vil medvirke til Udligning af de Kommunerne uretfærdigt paaførte Udgifter, men ikke til Udligning af nogen af dem, der hidrører fra et uøkonomisk Styre. Jeg saa forleden i „Dagens Nyheder“, at kommunale Medlemmer i en bestemt Kommune fik 4 000 Kr. aarlig i Tantième som Udvalgsmedlemmer i Gasværket. Vi vil selvfølgelig ikke blande os i Bykommunernes Selvstyre, men naar Landkommunerne skal være med til at betale saadanne kommunale Bøgen gennem Udligningsfonden, vil vi dog gøre opmærksom paa den store Forskel, der er paa By- og Landkommunernes Administration. I Landkommunerne faar Sogneraadsmemberne ingen Løn med Undtagelse af Formanden og Kassereren, der faar en meget beskedent Løn. Da jeg i 1909 blev Sogneraadformand, var Lønnen 150 Kr., og nu er den gaet op paa 300 Kr. Man vil deraf se, at der er en væsentlig Forskel paa Bykommuner og Landkommuner. Det er selvfølgelig ikke de direkte Udgifter, der medgaar til dette, der betyder noget, men Administrationen vil uvilkaarlig præges i flottere Retning, naar der gives de store Lønninger, for det er jo ganske givet, at naar de Mænd, der udfører Arbejdet, faar store Indtægter for det, saa bliver der ogsaa stillet større Krav til dem; og derfor ønsker vi at tage Forbehold, og vi vil i hvert Fald henstille, at det forelagte Lovforslag undergaar væsentlige Ændringer.

For at opnaa den tilsigtede Udligning foreslaas der jo dobbelt Skatteberegning, baade for faste Skatter, Indkomster og Formuer, for derefter at beregne Indbetalinger til og Udbetalinger fra Fonden til og fra de enkelte Kommuner. Det vil bevirke, at Forholdet bliver meget indviklet og uoverskueligt, og det bliver mere besværligt end nødvendigt. Det forekommer mig, at det er mere enkelt at overføre nogle af Udgifterne fra Kommunen til Staten og saa nøjes med een Skatteligning til Kommunen og een til Staten, saaledes som vi har nu. Denne Fremgangsmaade har flere Fordele. For det første kan vi nøjes med een Skatteberegning og een Skatteopkræv-